

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 07, wrzesień 2019 20:39

Bernadeta Skóbel

Odśłony: 1478

Ustanowiona odpłatność za wykonywane przez powiat czynności organizowania i świadczenia usług opiekuńczych przez powiatowy środowiskowy dom samopomocy, z uwagi na swój nieekwiwalentny charakter, nie stanowi wynagrodzenia, mającego przymiot odpłatności w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c dyrektywy VAT (art. 8 ust. 1 ustawy o VAT), pozwalającego na uznanie tych czynności za wykonywane w ramach działalności gospodarczej w rozumieniu art. 9 ust. 1 tej dyrektywy (art. 8 ust. 1 ustawy o VAT). Tak wynika z wyroku WSA w Kielcach z 29 sierpnia 2019 r. sygn. I SA/Ke 250/19.

Sąd wskazał, że w świetle ustawy o pomocy społecznej nie budzi wątpliwości, że powiat zadania związane z prowadzeniem wskazanej jednostki wykonuje jako organ władzy publicznej poddany reżimowi publicznoprawnemu. Innymi słowy świadcząc usługi pomocy społecznej w ramach środowiskowego domu samopomocy nie działał jako rynkowy, konkurencyjny podmiot gospodarczy. Skoro zatem powiat działa w tym zakresie jako organ władzy publicznej w ujęciu art.13 dyrektywy 112 VAT i art. 15 ust. 6 ustawy o VAT, to czynności te pozostają poza reżimem cywilnoprawnym, a tym samym nie mają do nich zastosowania przepisu ustawy o VAT.

Ponadto sąd wskazał, że ustanowiona odpłatność za wykonywane przez powiat czynności organizowania i świadczenia usług opiekuńczych przez powiatowy środowiskowy dom samopomocy, z uwagi na swój nieekwiwalentny charakter, nie stanowi wynagrodzenia, mającego przymiot odpłatności w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c dyrektywy VAT (art. 8 ust. 1 ustawy o VAT), pozwalającego na uznanie tych czynności za wykonywane w ramach działalności gospodarczej w rozumieniu art. 9 ust. 1 tej dyrektywy (art. 8 ust. 1 ustawy o VAT).

Źródło: [CBOSA](#)